

Kauppalantien tukiasunnot puhuttavat

Helsingin Sanomissa 24.5. julkaistu artikkeli Helsingin suunnitelluista asunnottomien tukiasunnoista on huolestunut Etelä-Haagan asukkaita. Yhteydenottoja on tullut niin kaupunginosa-yhdistys Pro Haagaan kuin Haagalainen-lehteenkin runsaasti. Etelä-Haagaa asia koskettaa sikäli, että Helsingin Diakonissalaitoksen omistamaan asuintaloon ositteeseen Kauppalantie 36 suunnitteilla on 100 vaikeasti asutettavan henkilöiden tukiasuntoja.

Asiaa pohdittiin osin tyrmistyneessä ja pääosin kierteisessä sävyssä Pro Haagan Haagan VPK:n talolla 16. kesäkuuta järjestämässä keskustelutilaisuudessa. Hanketta esiteltiin niin Helsingin kaupungin sosiaaliviraston kuin Diakonissalaitoksenkin toimesta. Taustalla on maan hallituksen tavoite puolittaa asunnottomien määrää ja ympäristöministeriön suunnitelma asuttaa pääkaupunkiseudulla 2008 – 2011 noin tuhat asunnotonta. Tältä pohjalta on valtion ja Helsingin kaupungin välillä tehty sopimus asian edistämiseksi ja Kauppalantie 36 on osa tätä kokonaisuutta. Helsingin Diakonissalaitoksen näkökulmasta kyseinen talo on sopiva asunnottomien tukiasunnoksi, heidän asuttamisensa on eräs diakonissalaitoksen tehtävä ja talo vaatii joka tapauksessa mittavan peruskorjauksen lähivuosina. Sen yhteydessä on loogista toteuttaa muutostyöt.

Tähän taloon Kauppalantie 36:een kaavillaan tuettua asumista osana laajempaa ohjelmaa, jonka tavoitteena on poistaa asunnottomuus pääkaupunkiseudulta. Kuva KK

Keskustelun yleinen ihmettelyn aihe oli hankkeen koko, 100 hengen tukiasuntoa Etelä-Haagan rauhassa pidettiin massiivisena keskitymänä. Ympäristö pelkää häiriötä, rikoksia, kiinteistöjen arvon alentumista jne. tavallista haagalaista koskettavia ongelmia. Keskustelussa toki ymmärrettiin muiden ihmisten asunnontarvetta ja hätääkin, mutta hankkeen koko oli monesta aivan liian suuri. Ajatukset näyttivät kulkevan paljon pienemmän asuntolan suuntaan, ehkä kolmanneksen tai neljänneksen nyt kaavavillusta asukkaiden määrästä.

Erään ihmettelyn ja närkästyksen aiheutti selvästi kaupungin niukka tai oikeastaan olematon tiedotus

asiasta, useimmat paikalla olijat näyttivät heränneen vasta Helsingin Sanomien artikkelin luettuaan. Outona pidettiin kaupungin tapaa olla kertomatta alueen asukkaille asiasta ja vielä oudompana olla kysymättä heidän mielipidettään

Etelä-Haagan kaupunginosa-yhdistys Pro Haaga – Pro Haga ry on asiasta saamansa palautteen ja lukuisten käytyjen keskustelujen perusteella lähettänyt kaupunginhallitukselle ehdotuksen, että se vakavasti harkitsisi uudelleen sosiaalilautakunnan ehdotusta ja muuttaa Kauppalantie 36:een suunnitellun tukiasutettavien maksimimääräksi 20–25 henkilöä. Perusteluna on mm. se, että kaikissa muissakin ydinkes-

kustan ulkopuolella oleviin kaupunginosaan suunnitelluissa tukiasuintaloissa on suunniteltu tukiasunnot vain noin 20–30 henkilölle.

Haagalaisten mahdollisuudet vastustaa tai muuttaa hanketta näyttävät kuitenkin olevan pienet, sen verran mahtavat voimat ovat valtion ja kaupungin muodossa liikkeellä. Jos kyseisen Kauppalantie 36:n muutostyöt eivät vaadi asemakaavan muuttamista ovat valitustiet ja hankkeen hidastaminen myös ilmeisen vaikeita. Jäljelle jää siis vain vaikuttaminen poliitikkojen kautta ja voikin olettaa, että haagalaiset tulevat kysymään lokaan kunnallisvaalien alla ehdokkaiden kantaa asiaan.

KK

Kanslisti Eila Holopainen poissa

Pohjois-Haagan yhteiskoulun kanslisti Eila Holopainen kuoli Rovaniemellä 2. heinäkuuta lyhyen sairauden jälkeen. Hän oli 82-vuotias, syntynyt 15. heinäkuuta 1925 Oravaisissa.

Lottatyttö Eila kirjoitti ylioppilaaksi Kemin yhteiskoulusta. Pohjois-Haagan yhteiskoulusta tuli Eila Holopaisen elämän keskiö koulun perustamisvaiheista alkaen vuonna 1956. Kannatusyhdistyksen ensimmäisessä kokouksessa perustettiin naistoimikunta, jonka keskeisenä vaikuttajana Eila Holopainen uurasti vuosikymmenet. Alkuaikoina kerättiin varoja koulun tarpeisiin monenlaisin tapahtumin, juhlin, kampanjoin, arpajaisin. Suosituttu joulumyyjäisiä järjestettiin 90-luvun loppuun saakka.

Kannatusyhdistyksestä rehtori Erkki Vahtera löysi Eila Holopaisen oivaksi avuksi yhteiskoulun kansliaan. Ensin puolipäiväisenä mutta vuodesta 1961 kokopäisenä kans-

listina hän toimi lähes kolmekymmentä vuotta.

Vähitellen muotoutui kanslian käytänteet, pieni huone täyttyi paperipinoista, mapeista, työpöytälineistä, jopa tilaa vievästä monistuskoneesta. Välituntisin huone oli täpötäynnä sisään rymisteleviä oppilaita.

Tietonsa, taitonsa ja järjestelykykynsä ansiosta hänestä tuli korvaamaton tuki oppilaille ja myös opettajille niin koulu- kuin yksityishuolissa – puhumattakaan hänen tär-

keydestään rehtorille. Hänen luotettiin, hänen myönteisyytensä ja hyväntuulisuutensa oli tarttuvaa. Kertomansa mukaan hän aamuisin töihin astellessaan ajatteli: "Mitähän hauskaa tänään tapahtuu?"

Eila Holopaiselta riitti aikaa ja energiaa lukuisiin harrastuksiin. Varsinkin hän suosi monipuolisesti liikuntaa: hän osallistui opettajien lentopalloon, ylläpiti oppilaiden äitien ja naisopettajien jokaviikkoista voimisteluiltaa, osallistui kesälomien liikuntaleireihin, kokosi sauvakävelyporukan, jonka hän järjesti monena vuonna Saariselälle.

Lisäksi hän oli mukana partiolippukunta Haukka-veikkojen taustavoimissa, Haagan Kansallisten seurojen eri kerhoissa, yhteisvastuukeräyksessä ja kävi oopperassa ja teatterissa.

Koulun menestys ja oppilaiden ja henkilökunnan viihtyminen olivat Eila Holopaiselle kaikki kaikessa. Niihin hän vielä

eläkkeelle jäätyäänkin vaikutti paitsi kannatusyhdistyksen myös kouluyhtiön hallituksen ja koulun johtokunnan jäsenenä. Neljä viisi kertaa vuodessa hän järjesti lounastilaisuuden senioriopettajille.

Kun Eila Holopainen kaksi vuotta sitten muutti Rovaniemelle, hän hankki heti vahvan sosiaalisen verkoston liittymällä Kansallisiin senioreihin, Sotaveteraanien naisiin, Lapin Lennoston kiltaan ja sauvakävelyporukkaan. Joka päivälle oli ohjelmansa. Joka toinen torstai oli muistikerho, aivojumppa, jossa hän oli oikea "haka". Niinpä hän ratkoi vielä viimeisinä päivinään Suomen Kuvalehden vaikeita Piilosana-tehtäviä.

Ansoistaan Eila Holopaiselle on myönnetty Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali ja Yksityiskoulujen Liitto ry:n kultainen ansiomerkki.

Maija Makkonen
PHYK:n eläkkeellä
oleva opettaja

Odottajan aika ei ole pitkä

Meidän perheessä on kuluva kesä ollut jännittävää aikaa. Odotamme esikoisemme syntyvän elokuun puoliväliin mennessä. Kuten kaikki odottajien ohjekirjat kehottavat, kannattaa kaikki tärkeät työt hoitaa pois alta jo hyvissä ajoin ennen laskettua syntymäaikaa. Näin olen minäkin kesällä tehnyt ja siksi kirjoitankin tätä kolumniani heinäkuun helteessä.

Odottaminen on todellakin ollut jännittävää aikaa. Olen päässyt tarkkailemaan terveydenhuollon ja neuvolan järjestelmiä aivan erilaisesta roolista, kuin aikaisemmin. Kaupunkipoliittikkona harvemmin saa kunnallisista palveluista näin kattavan ja täydellisen kuvan, toisaalta lääkärinä olen kyllä tottunut tarkastelemaan terveyspalveluiden toimivuutta, mutta hiukan eri perspektiivistä, kuin nyt. Olen itse kuluneen kevään ja kesän aikana kasvanut uuteen asiakkaan ja potilaan rooliini. Aina se ei ole ollut helppoa, mutta näin loppumetreillä homma alkaa jo sujua.

Odottava äiti käy neuvolassa noin 20 kertaa raskautensa aikana. Tämän lisäksi käydään neuvolalääkärin vastaanotolla ja ultraäänitutkimuksissa. Sitten on synnytysvalmennukset tai nykyaikaisemmin sanottuna perhevalmennukset, synnytysairaalan tutustumiskäynti, perhehuonevalmennus ja varmasti vielä monia muita odottajia varten järjestettyjä tilaisuuksia, joihin en itse ole osallistunut. Huh. On todella hyvä, että Suomessa meillä odottajilla on myös äitiysloma. Suurin osa näistä tapahtumista on loppuraskauden aikana ja silloin odottaja on yleensä jäänyt jo äitiyslomalle, joka on aloitettava viimeistään viisi viikkoa ennen laskettua aikaa. Äitiyslomaa on todella tarvittukin, kun kalenteriin on pitänyt sovittaa edellä mainitut tilaisuudet ja kontrollit. Olen säälien katsellut miestäni, joka kesähelteellä tekee töitä ja töiden lomassa käy tutustumassa synnytysairaalaan ja kuuntelemassa lääkärin arvioita lapsiveden määrästä.

Suomalainen neuvolajärjestelmä on maailmanlaajuisestikin arvioiden uniikki ja huipputasoinen. Neuvolajärjestelmä huolehtii äidin, lapsen ja koko perheen tilanteen seurannasta raskauden alusta siihen saakka, kun lapsi menee kouluun. Parhaimmillaan kehittyy tiivis suhde neuvolan terveydenhoitajan ja perheen välille. Neuvolan tehtävänä on luonnollisesti seurata lapsen ja äidin terveyden kehitystä, mutta myös puuttua mahdollisiin sosiaalisiin tai lapsen kasvua ja kehitystä uhkaaviin ongelmiin. Olen kuullut monien äitien tuskailevan neuvolan tarkkojen käyrien ja normitusten ahdistavuudesta, mutta kääntöpuolena Suomessa on maailman pienin lapsikuolleisuus ja vähäiset synnytyskomplikaatiot. Normit ja käyrät näyttävät siis toimivan ja ongelmat osataan löytää ajoissa.

Helsingissä on odottajille luvassa uudistuksia syksyn aikana. Perhevalmennukset muuttuvat ja koko kaupungissa otetaan käyttöön Lapaset-nimellä kulkeva perhevalmennus. Valmennuskertoja on nykyistä enemmän ja tapaamisia on myös lapsen syntymän jälkeen. Odottajan aika ei siis jatkossakaan käy pitkäksi. Perinteisten aiheiden eli synnytyksen ja lapsivuodeajan lisäksi valmennuksissa käsitellään laajemmin parisuhdetta ja tutustutaan kaupungin lapsiperheille tarjottuihin palveluihin kuten leikkipuistotoimintaan.

Uudet valmennukset kannustavat nykyistä paremmin yhteisöllisyyteen. Yhteisöllisyyden ja ryhmäytymisen tavoittelu on mielestäni erittäin tervetullut asia. On varmasti mukavaa tutustua samassa jännittävässä elämäntilanteessa oleviin ihmisiin omasta lähiympäristöstä. Parhaimmillaan tällainen perhevalmennus jättää elinikäisiä ystäviä vanhemmille ja turvallisia aikuiskontakteja lapsille.

Uutta elämänvaihetta odotellessa toivotan kaikille Haagalaisien lukijoille lämmintä loppukesää ja pirteää syksyä!

Laura Rätty
Lääkäri
Kaupunginvaltuutettu
Sosiaalilautakunnan varapuheenjohtaja